



Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.0500.41.2026.AS
4340664.17728699.14366847
Warszawa, 07-05-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr K10INT16660 Posłanki na Sejm RP Pani Barbary Bartuś

Temat: Brak możliwości stosowania zawiadomień przez obwieszczenie w trybie art. 49 K.p.a. w postępowaniach dotyczących wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej i leśnej.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Posłanki na Sejm RP Pani Barbary Bartuś w sprawie postępowań dotyczących wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej i leśnej, przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych¹ (dalej także: „u.o.g.r.l.”) przez osobę wnioskującą o wyłączenie gruntów należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Kolejno art. 12 ust. 2 wspomnianej ustawy stanowi uzupełnienie ogólnie przyjętego słowa „osoba” jako właściciela, który ma możliwość rezygnacji w okresie 2 lat w całości lub części z uzyskanego prawa do wyłączenia gruntu z produkcji. Zgodnie z art. 4 ust 4 przywołanej ustawy, przez właściciela gruntu rozumie się również posiadacza samoistnego, zarządcę lub użytkownika, użytkownika wieczystego i dzierżawcę.

Przytoczone przepisy wskazują na kluczową kwestię, którą jest potwierdzenie, że do wyłączenia gruntu z produkcji leśnej konieczna jest zgoda właściciela, nie zaś sama wola „wnioskodawcy” określanego jako osoba nieposiadająca tytułu do gruntu. Postępowanie dotyczące wyłączenia gruntu leśnego z produkcji wiąże się z koniecznością naliczenia stosownych opłat, co byłoby niemożliwe bez ustalenia osoby mającej tytuł prawny do gruntu.

Wyłączenia gruntów rolnych i leśnych są realizowane na podstawie decyzji administracyjnych, które dotyczą konkretnych, oznaczonych indywidualnie terenów (działek), z których wynikają określone prawa (uprawnienia) do wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej lub leśnej i towarzyszące im obowiązki (dotyczące należności i opłat rocznych), przenoszone wraz z prawem do terenu.

Decyzja o zmianie przeznaczenia gruntu na nierolniczy lub nieleśny realizowana jest za pośrednictwem miejscowego planu zagospodarowania, natomiast decyzje o wyłączeniu

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 82.

gruntów z produkcji rolniczej i leśnej wydawane są już na podstawie (materialnoprawnej) ważnego planu i służą jego realizacji. Oba procesy mają inny charakter prawny i wywołują inne skutki. Z punktu widzenia celu regulacji zawartej w powołanej ustawie nie jest możliwe, aby wniosek o wydanie decyzji o wyłączeniu gruntów z produkcji rolniczej lub leśnej mógł złożyć podmiot niebędący właścicielem (w rozumieniu u.o.g.r.l.) nieruchomości (gruntu, działki) objętej takim wnioskiem. Wniosek o wydanie decyzji zezwalającej na wyłączenie z produkcji gruntów leśnych na cele nieleśne może złożyć wyłącznie właściciel przedmiotowego gruntu w rozumieniu art. 4 pkt 4 u.o.g.r.l. W ujęciu tej ustawy pojęcie to jest równoznaczne z legitymowaniem się prawem do terenu, zarówno o charakterze rzeczowym, jak i obligacyjnym. W takiej sytuacji nie ma konieczności poszukiwania właściciela terenu, ponieważ wnioskodawca musi posiadać tytuł prawny do gruntu.

Przedstawione wyjaśnienia uzasadniają brak zmian legislacyjnych w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych we wskazanym w treści interpelacji kontekście.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/